

[Hartling.]

kan man i hvert fald ikke erstatte — det lover jeg — med nogen form for mekanik, og jeg er lidt overrasket over, at det ærede medlem med så let hånd likviderer gymnasielæreren og, om jeg så må sige, går over til mekanisering.

Så har jeg endelig en ikke-geografisk bemærkning til den højtærede ministers tale om nye seminarier. Jeg har ikke nævnt nogen navne, og jeg synes f. eks. man må prise folkene fra Herning for, at de ikke er faret herop for at få et seminarium i Herning. Jeg sagde blot, at jeg som seminarieleder havde den indstilling, at jeg ikke havde noget at indvende mod nye seminarier, og mit parti havde heller ikke noget at indvende mod det. Jeg havde lyst til at sige: skal det være, så skal det være nu.

K. B. Andersen: Jeg er enig i de bemærkninger, det ærede medlem hr. Hartling gjorde til det ærede medlem hr. Helge Larsen. Jeg har megen respekt — måske også mere end så mange andre — for brug af visse tekniske hjælpemidler i skolerne og i undervisningen, men jeg har ud fra min erfaring det indtryk, at netop den slags kræver endnu mere af lærerne, og at det altså i hvert fald ikke er en udvej, der kan bruges i denne sammenhæng.

Jeg er også helt enig med den højtærede minister i spørgsmålet om de ukvalificerede; selvfølgelig kan vi ikke bygge fremtiden på dem. Men jeg synes blot, at i den aktuelle situation, hvor vi ikke kan undvære dem, bør vi måske give dem lidt mere, end de har fået.

Jeg er navnlig enig i det synspunkt, ministeren fremførte, at 1937-lovens bestemmelser kunne have været gennemført bedre, og at der findes steder, hvor de er gennemført bedre end andre steder. Jeg skal ikke smigre den højtærede minister med at begynde at nævne egne i landet, amter og sådan noget, men der er altså steder, hvor man næde at få det gjort inden den anden verdenskrig, og vi kan ikke skyde en løsning af problemerne urmeligt ud af den grund, at man rundt omkring har undladt at gøre, hvad der kunne være gjort.

Det 8. skoleår skal vi ikke tage en diskussion om her i større stil. Det er blot mit

indtryk, som jeg har givet udtryk for mange gange, at vi med den stilling, vi i øjeblikket har, meget let kommer til at svigte den gruppe, der trænger allermost.

Det ærede medlem hr. Hartling beskyldte mig for at være firkantet. Nu er det jo normalt trekantede, vi beskyldes for at være, så det er meget fornøjeligt for en gangs skyld at blive kaldt firkantet. Jeg må dog sige, at jeg også finder det firkantet at begynde at sammenligne minutter og år, sådan som det ærede medlem gjorde. Jeg synes slet ikke, man kan bringe det ind i billedet her på denne måde; men det kan vi drøfte en anden gang, det får vi nok lejlighed til.

Det ærede medlem hr. Jacob Pedersen sagde, at han syntes, man måtte sætte tempoet noget ned, og det er en bemærkning, der nok kan gøre mig en lille smule bekymret. Vi får formentlig lejlighed til at drøfte en anden gang, hvad det vil sige i praksis, hvad det er for et tempo, der skal sættes ned, og hvad det var, det ærede medlem tænkte på.

Det, der vel er det afgørende, er, at de spørgsmål, vi har drøftet i dag grundigt og i en lang debat — der jo blev endnu længere, fordi enkelte medlemmer troede, at valget var udskrevet, hvad det altså ikke er — er så vigtige, at de virkelig kræver et meget nøje arbejde og en meget nøje gennemgang. Det, vi håber at få ministerens tilsagn om, er et arbejde af en sådan art, at spørgsmålet bliver løst på en måde, så børnene kan få en god skolegang og lærerne, både i folkeskolen og i gymnasieskolen, kan få virkelig rimelige arbejdsvilkår.

Det ærede medlem fru Petra Petersen kom med en hel række betragtninger, og en del af dem kan man i og for sig ikke være uenig i — de hørte bare slet ikke hjemme i denne debat. Det drejede sig om emner, der var bragt på bane ved det kommunistiske forslag til folketingsbeslutning om skolelovenes praktiske gennemførelse, som ikke er til behandling i dag. Jeg finder lige så lidt som det ærede medlem hr. Hartling anledning til at gå ind på det, og af samme grund kan vi ikke stemme for det dagsordensforslag, som det ærede medlem stillede. Heri tales der ikke alene om folke- og gymnasieskolens lærerkræfter;